

muligvis kunde blive henvist til Forsvarsudvalget, at jeg agter at stemme for dets Overgang til 2den Behandling.

Berg: Det ærede Medlem for Odense (Octavius Hansen) siger: det og det Spørgsmaal ligger ikke for. Egnende Udtryk have vi hørt fra andre ærede Medlemmer, men jeg tror ikke, at de Herrer ere berettigede til at sige, at deres Anskuelse om Spørgsmaalet er den, vi egentlig skulle rette os efter, saa at altsaa det Spørgsmaal, hvorledes Sagen ses fra en forskjellig Side, ikke skulde ligge for. Man kan meget godt — og saaledes er en Nigsdagsmand stillet ved mange Leiligheder — i og for sig være for et foreliggende Forslag, naar man ser det uden Forbindelse med alt Øvrigt. Dermed har jeg dog ikke udtalt mig enten for eller imod Realiteten af den foreliggende Sag; thi den passende Leilighed til at udtale sig derom synes mig ikke at foreligge for Diebliffet. Jeg siger altsaa, at man kan være for et Forslag, og dog maa man, efter de Betragtninger, der nødvendigvis efter den hele Stilling i Diebliffet frembyde sig, stemme imod et saadant Forslag. Jeg kunde tænke mig, at der var Medlemmer, som, hvis det foreliggende Spørgsmaal laa klart og rent, for f. Ex. paa dets rette Sted, paa Finantsloven, vilde stemme for Forslaget, men for hvem de formelle Hensyn, jeg har udviklet, i den Grad ere overveiende, at de ikke kunne give Forslaget deres Stemme her, saa meget mere, som de jo ingenlunde affjære Ministeriet Leiligheden til, hvis det vil det, at fage Spørgsmaalet frem igjen realiter. Det ærede Medlem talte om „voldsomme Midler“, som en vis Del af Thinget ikke har villet bruge, men som en anden Del har villet bruge. Det ærede Medlem fortalte sig vistnok; jeg veed i alt Fald ikke, at nogen Del af Thinget har villet bruge voldsomme Midler enten mod den anden Del eller mod Regjeringen. Sigter det ærede Medlem til Forslaget paa at negte Finantsloven, saa veed han jo godt, at det er et jernt, ligefremt, lovligt Middel (Modsigelse); voldsomt er det i alt Fald ikke i den rette Betydning af Ordet. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Fenger) udviklede nogle Betragtninger med Hensyn til, hvad jeg havde omtalt, og fremsatte da sine afvigende Anskuelser i afbillige Punkter. Jeg skal ganske henholde mig til, hvad jeg har sagt, og bede det sammenlignet med, hvad man har hørt det ærede Medlem sige. Man veed jo, at der er forskjellig Opfattelse hos os om forskellige af den Slags Spørgsmaal, som her ere bragte frem; men jeg tror, at det hverken er Tiden eller Stedet at komme nærmere ind derpaa. Jeg er enig med det meget ærede Medlem i, at man kan tænke sig, at Landsthinget kunde forfaste Finantsloven, og at det juridisk formelt er lige saa berettiget dertil som Folkethinget; men deri ligger ingenlunde, at denne Mulighed er paa næst Hold saa sandsynlig,

som at den egentlige Folkerepræsentation kunde gjøre det; det vil det ærede Medlem vistnok give mig Ret i. Naar det ærede Medlem siger, at det er Lykkes Regjeringen ved sin Fremgangsmaade at fjerne det foreliggende Spørgsmaal fra det Politiske, saa kan jeg ikke erkende dette; thi det beror jo paa hvert enkelt Medlem, hvorvidt han i sin Betragtning af Sagen kan fjerne sig fra det Politiske. Nu forstaar jeg meget vel, at ærede Medlemmer kunne ønske at have den Betragtning, at naar der er en Regjering, som de have en Lids til, som vi ikke have, saa skulle vi opfylde i de enkelte Punkter, hvad den Regjering ønsker, uden nogensinde at sammenblende politiske Betragtninger med Sagens Realitet. Det forstaar jeg saa meget godt fra det ærede Herris Side, men jeg tror ikke, at det er en berettiget Fordring at stille til os. Hvad nu det nærværende Spørgsmaal angaar, vil jeg sige, at jeg tror ikke, det bliver afgjort af Partihensyn. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret i at sige, at man afgjør saadanne Spørgsmaal af Partihensyn. Jeg veed overhovedet ikke, at man lader sig bestemme af saadanne Hensyn i nogen Sag. Man lader sig bestemme af Sagen selv, saaledes som den efter en alsidig Belysning stiller sig for enhver især, og noget ganske Andet end Partihensyn er det dog, at flere kunne komme til at stemme overens. Det ligger i den fælleds Grundbetragtning, der gjør, at man bruger de samme Grunde for og imod Sagen; men det er noget ganske Andet end at stemme efter Partihensyn. Jeg tror ikke, at jeg i mit Foredrag har givet Nogen Anledning til at sige, at vi her toge Hensyn til Ministeriet, og derfor stemte imod Lovforslaget. Nei, tværtimod; jeg vendte det om og sagde, at hvis Ministeriet stillede sig saaledes, at der blev at tage Hensyn til Ministeriet, idet det gif den regelmæssige Vej, saa var det muligt, at det politiske Moment kunde komme frem, og at mange Medlemmer vilde sige: Nei, vi ville ikke stifte Ministerium af den Grund, selv om vi ere imod Sagens Realitet. Der er endnu en Bemærkning, jeg vilde gjøre, nemlig om den Tid, det vilde tage, enten man optog Spørgsmaalet paa Finantsloven eller afgjorde det ved det foreliggende Lovforslag. Jeg vilde da sige, at gaa vi videre med Lovforslaget, saa have vi 6 Behandlinger for os, men opstilles Spørgsmaalet paa Finantsloven, saa er der ordentligvis i Alt kun 2 Behandlinger tilbage, nemlig 1 i Landstinget og 1 her.

M. Andersen: Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) i sit første Foredrag i Dag udtrykkelig fremhævede, at den Sag, som der her er Tale om, oprindeligt ikke hørte hjemme paa Finantsloven, men var indbefattet af Besætningsloven, og at den, som et Stykke af denne, var bleven taget frem og søgt